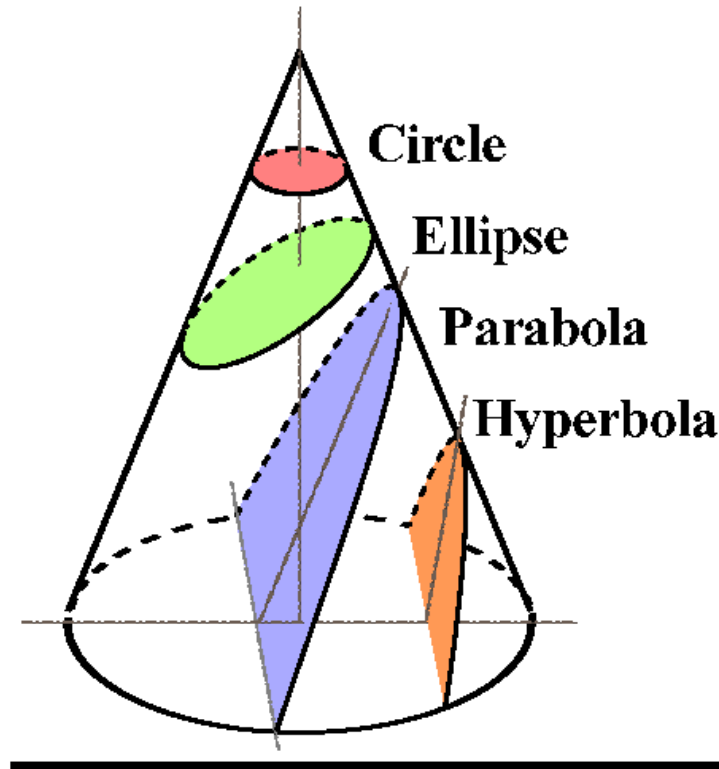

חתכי החרוט---Conic Sections

כמו הפאונים המשוכללים כך גם חתכי החרוט עוררו עניין רב מאז תחילת המתימטיקה.

הספר ה-12 של Euclides, Elements עסק בגופים מרחביים כגון חרוטים וכדורים, אך לא בחתכים.

ישנן עדויות על ארבעה כרכים שכתב Euclides על חתכי החרוט—אך דבר לא נשמר מהם.

היסטוריה קצרה של לימוד חתכי החרוט

1) Apollonius of Pergaeus (262-192 BC) כתב שמונה ספרים על הנושא, שבהם התקרב מאוד לשיטות של הגיאומטריה האנליטית. הוא גם טבע את המונחים: אליפסה, פרבולה, היפרבולה.

הספרים תורגמו לערבית במאה התשיעית ובהמשך מערבית ללטינית ושימשו השראה ל-

Kepler, Descartes, Newton.... (ניוטון ב- Principia
הניח ידיעה של העובדות המובאות בספרים אלו).

2) Omar Khayyam (1048-1131) היה מתימטיקאי ומשורר פרסי אשר ספרו החשוב

Treatise on Demonstration of Problems of Algebra

השתמש בתכונות חתכי החרוט (בעקבות התרגום לערבית) על מנת לתת פתרונות גיאומטריים למשוואות מהמעלה השלישית.

שיר מתוך "מרובעים":

מַעְגָּל זֶה נֶשֶׁהוּא בּוֹאֵנוּ וְעֹבְרֵנוּ,
לֹא רֹאשׁ וְלֹא סוֹף בּוֹ רְאִינוּ.
אִישׁ עַל סוֹד זֶה אֶמֶת לֹא אָמַר,
מֵאִין בָּאנוּ וְלָאן מוֹעֵדוֹת פְּנִינוּ?

(תרגום י' אברהמוף)

3) **Kepler**, קבע כי מסלולי כוכבי הלכת הם אליפסות. ניוטון השתמש בחשבון הדיפרנציאלי והגיע לכך מתוך חוק הכבידה—הישג מונומנטלי של ביסוס הפיסיקה על חוקיות מתמטית.

(4) Blaise Pascal(1623-1662)

(א) בגיל 16 (!) כתב את מחקרו החשוב

Essai pour les coniques (Essay on Conic Sections)

הכולל את משפט פסקל המפורסם (יופיע בהמשך...).

Descartes סירב להאמין כי אכן הנער כתב את
המאמר...

לצורך זה הוא שיכלל את הגיאומטריה הפרוייקטיבית
אשר פותחה על ידי

Desargues (1591–1661) Kepler (1571–1630)

מקרה פרטי הוא משפט Pappus הקלסי,
שאותו נראה להלן.

(ב) עם Pierre de Fermat (1601-1665)

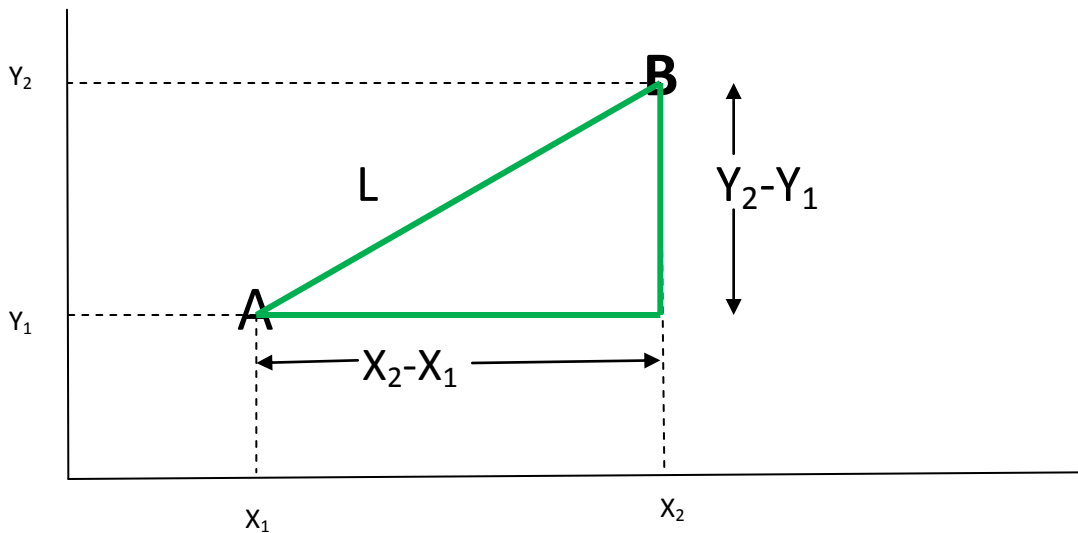
הניח את היסודות לתורת ההסתברות (למשל,
"משולש פסקל").

(ג) ספרו התיאולוגי Pensées נחשב לאחת
מיצירות המופת של הספרות הצרפתית.

נוסחת המרחק במישור הקרטזי

צריך לחשב את המרחק L בין הנקודות $A(X_1, Y_1)$, $B(X_2, Y_2)$ במישור הקרטזי.

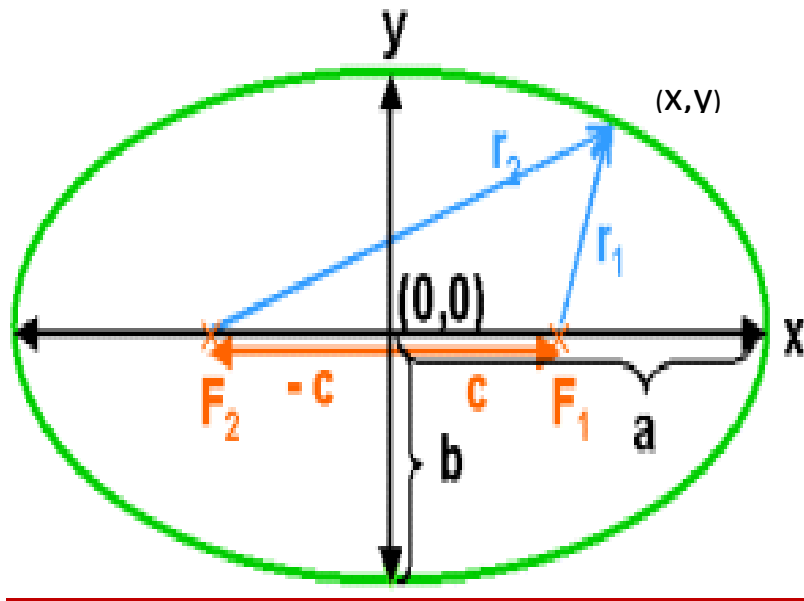
זאת נעשה בעזרת משפט פיתגורס:

$$L^2 = (X_2 - X_1)^2 + (Y_2 - Y_1)^2$$

$$L = \sqrt{(X_2 - X_1)^2 + (Y_2 - Y_1)^2}$$

הגדרת האליפסה

אוסף הנקודות שסכום מרחקיהן משתי נקודות מוקד F_1, F_2 הוא קבוע ושווה ל- $2a$.

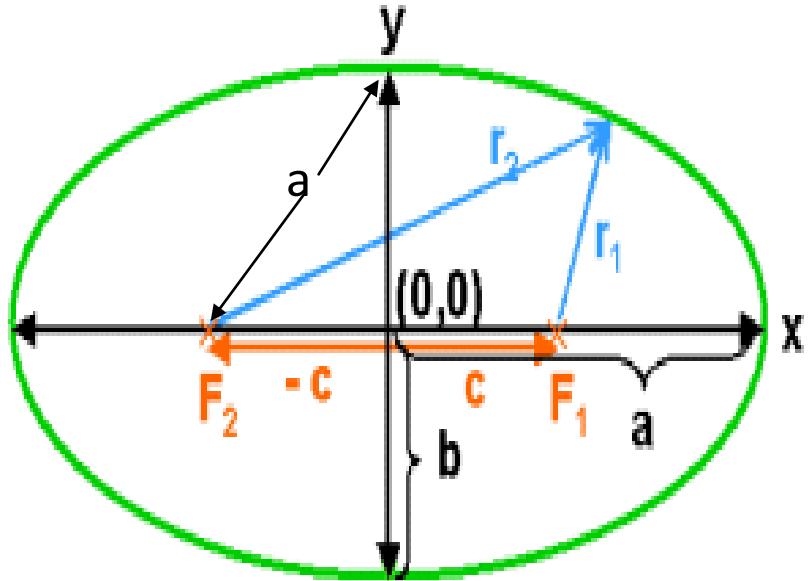
$$\underline{r_1^2 = (x - c)^2 + y^2}$$

$$\underline{r_2^2 = (x + c)^2 + y^2}$$

מחסרים את המשוואה הראשונה מן השנייה:

$$r_2^2 - r_1^2 = (r_1 + r_2)(r_2 - r_1) = 2a(r_2 - r_1) = 4cx$$

$$r_2^2 - r_1^2 = (r_1 + r_2)(r_2 - r_1) = 2a(r_2 - r_1) = 4cx$$

כלומר , קיבלנו צמד משוואות לנעלמים r_1, r_2 :

$$r_2 + r_1 = 2a, \quad r_2 - r_1 = \frac{2cx}{a}$$

שפתרון:

$$r_2 = a + \frac{cx}{a}, \quad r_1 = a - \frac{cx}{a}$$

ולכן יש לנו שני ביטויים ל- r_2^2 :

$$r_2^2 = (x + c)^2 + y^2 = \left(a + \frac{cx}{a}\right)^2$$

ובפתיחת סוגריים וכינוס איברים (נשים לב כי בכל צד קיים איבר $2cx$ המתבטל):

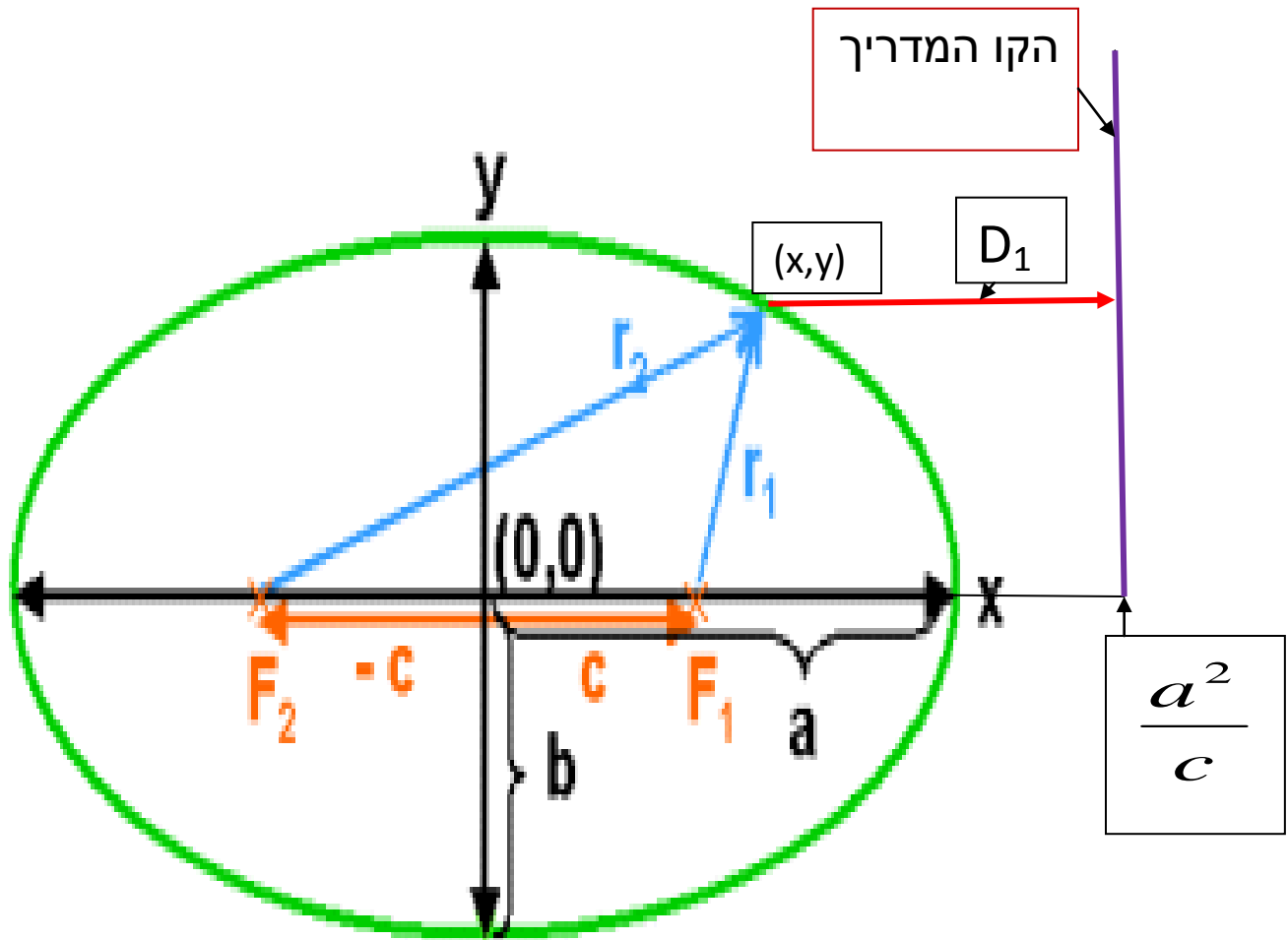
$$y^2 + \left(1 - \frac{c^2}{a^2}\right)x^2 = a^2 - c^2 = b^2$$

$$\boxed{\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1}$$

זוהי משוואת האליפסה.

אם $a=b$ מתקבל מעגל ברדיוס a .

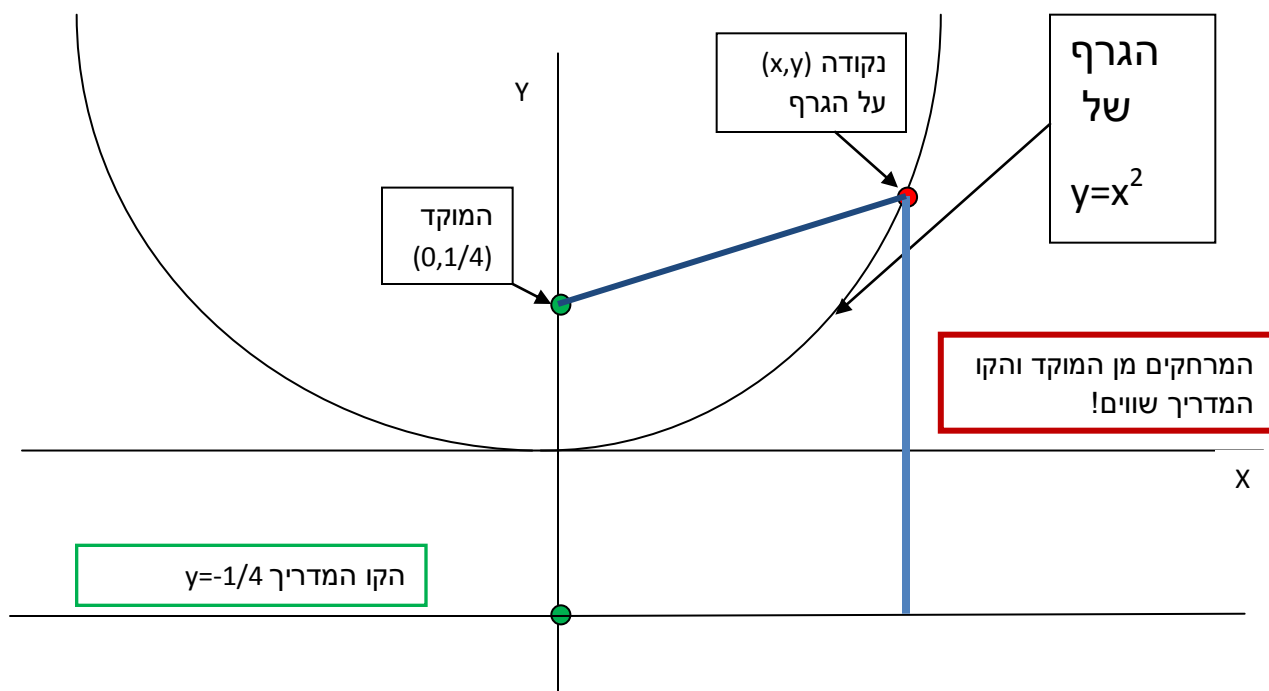

וגם רואים מהציור ראינו $r_1 = a - \frac{cx}{a}$

$$D_1 = \frac{a^2}{c} - x = \frac{a}{c} \left(a - \frac{cx}{a} \right) = \frac{a}{c} r_1$$

תכונת האליפסה: היחס בין המרחקים לקו המדריך ולמוקד הוא קבוע.

תכונה כזאת מתקיימת גם במקרה של פרבולה.

ריבוע מרחק הנקודה על הגרף מהקו המדריך:

$$\left(y + \frac{1}{4}\right)^2 = y^2 + \frac{1}{2}y + \frac{1}{16}$$

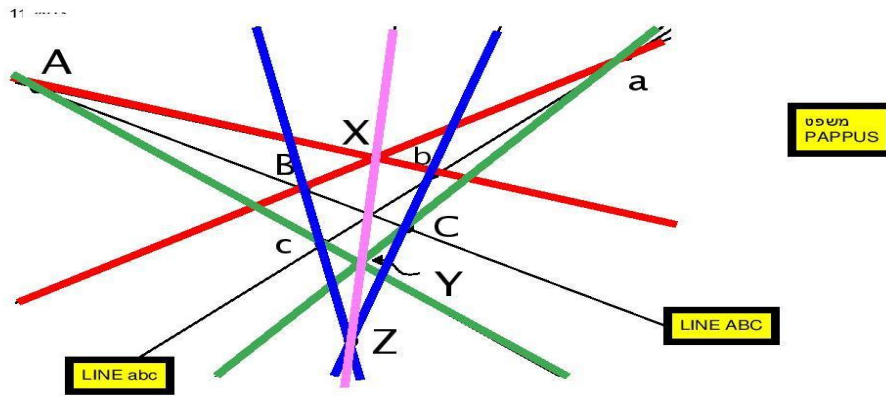
ריבוע מרחק הנקודה על הגרף מן המוקד:

$$x^2 + \left(y - \frac{1}{4}\right)^2 = y + y^2 - \frac{1}{2}y + \frac{1}{16} = y^2 + \frac{1}{2}y + \frac{1}{16}$$

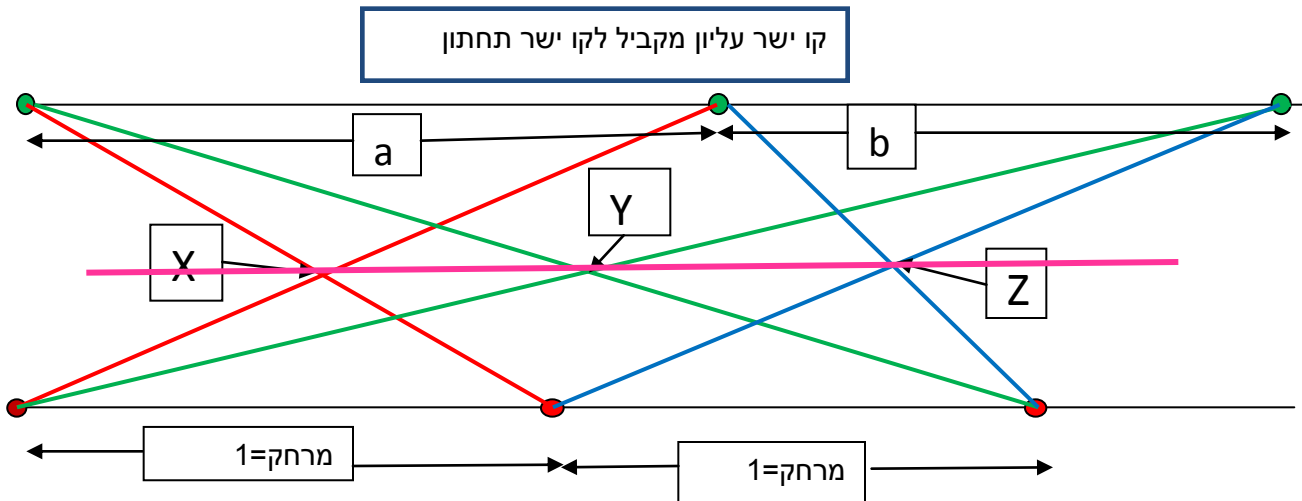
נשים לב כי הנקודה על הגרף ולכן $x^2=y$.

משפט Pappus (בערך 320 לספירה, אלכסנדריה)

שלוש נקודות החיתוך X, Y, Z תמיד על קו אחד.

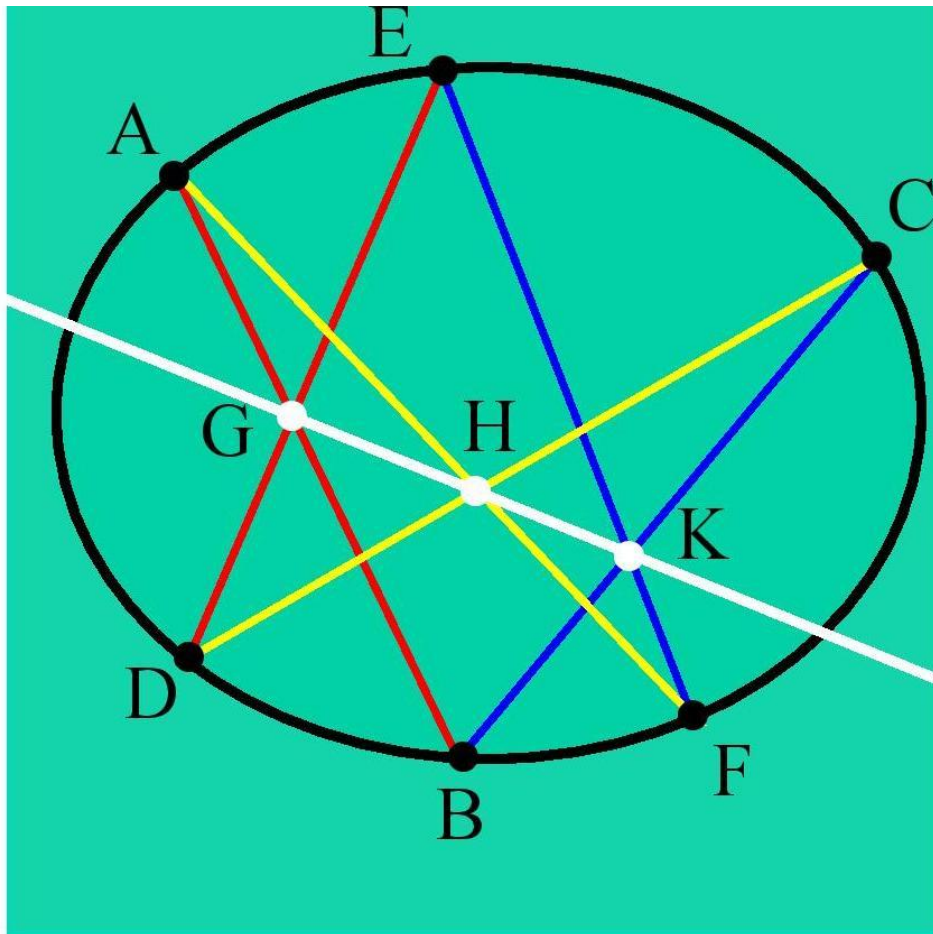
על ידי הטלה פרוייקטיבית מספיק להוכיח :

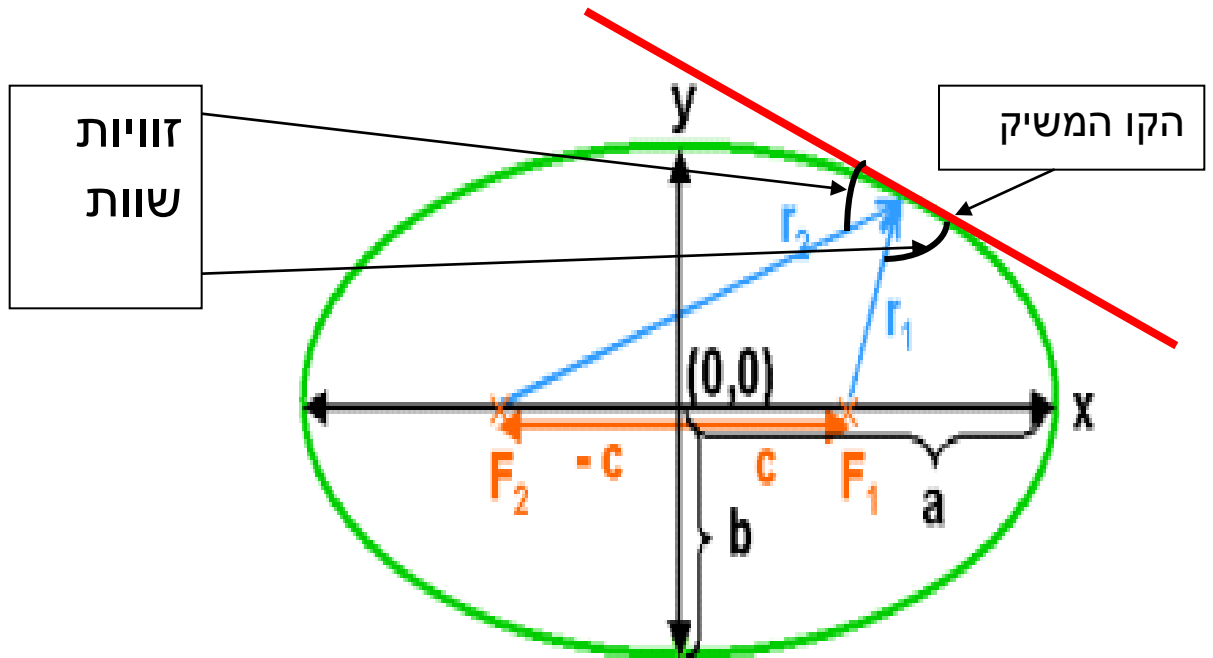
המשפט של Pascal (בהיותו בן 16):

Hexagrammum Mysticum (המשושה המיסטי)

על האליפסה נתונות נקודות A,B,C,D,E,F בסדר כלשהו. חותכים את הקווים AB ו-DE, BC ו-EF, CD ו-FA ומקבלים כי **שלוש נקודות החיתוך נמצאות על קו ישר** (הקרוי קו פסקל)

תכונה נוספת של האליפסה:

קרן אור היוצאת ממוקד אחד מוחזרת מן האליפסה אל המוקד השני.

שאלה: מדוע זווית ההחזרה של קרן האור חייבת להיות שווה לזווית הפגיעה?

תשובה: המסלול של קרן האור בין שתי נקודות הוא בעל אורך מינימלי! הקו השחור הוא הקצר ביותר

